

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

3. ČÍSLO / XXII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

19. LEDNA 2014

Z obsahu:

O víře Marie, Matky naší víry

Meditace Svatého otce
Františka při mariánské
pobožnosti v Římě
na náměstí Sv. Petra
12. října 2013
- strana 2 -

Výchova - základ pro osobní zralost

Christa Mevesová
- strana 4 -

Z temnoty do světla

- strana 7 -

Zmeškali jste spoj?

Toto nebezpečí nehrozí
jenom cestujícím na dráze
- strana 8 -

Novodobé pronásledování křesťanů

Kardinál Jozef Tomko
- strana 9 -

Bývalý homosexuál uza- vřel manželství se ženou

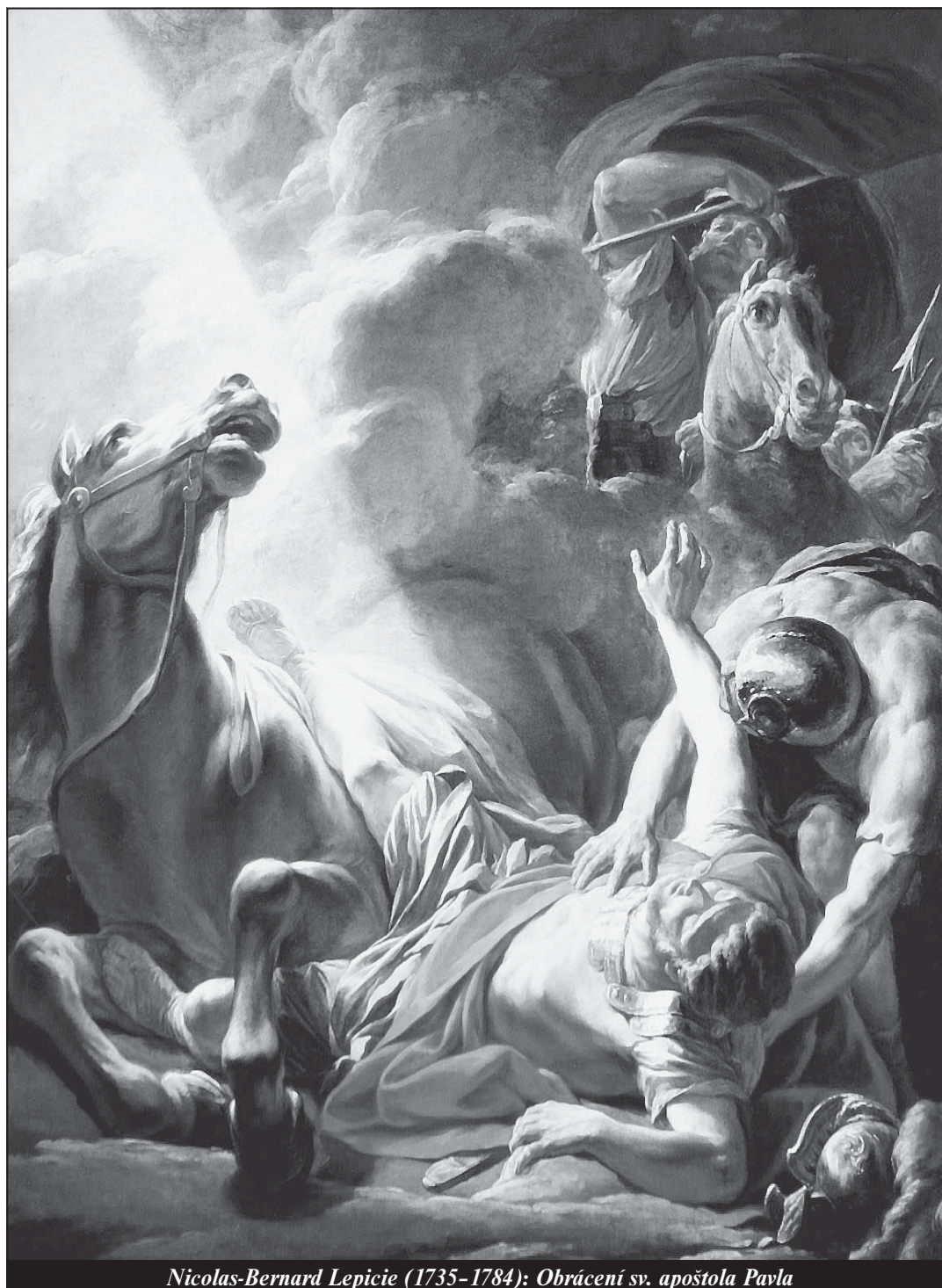
- strana 10 -

Zasvěcení rodiny

Panně Marii
- strana 11 -

Umění umírání

P. Maximilian
Heim OCist.,
opat v Heiligenkreuz
- strana 13 -

Nicolas-Bernard Lepicie (1735-1784): Obrácení sv. apoštola Pavla

Editorial

„Kde se však rozmnožil hřích, tam se v míře ještě štědrěji ukázala milost.“ (Řím 5,20) Slovo apoštola Pavla vystihuje poselství tohoto čísla Světla. A můžeme k tomu přidat slova svatého Ireneje z úst papeže Františka: „Uzel vzniklý neposlušností Evy byl rozvázán poslušností Marie.“ Panna Maria je tedy tou, která nás umí přivést k Božimu milosrdenství, pokud se jí plně svěříme.

Svět kolem nás je protkáno mnohými hříchy, které jsou odklonem od lidské přirozenosti – můžeme říci, že jde o nemoci duše (zvykli jsme si říkat spíše „srdce“, ale to nemusí být vždy správně pochopeno, jde opravdu o duši). Ale jako křesťané víme, že i v těchto případech je obrácení či uzdravení možné. Ovšem platí zde, co říká Georg z komunity Cenacolo: Jde to jen s pomocí Boží. Ten, který srdce (duši) stvořil, je také jediný, který je zase může uvést do pořádku. (str. 7)

Když už někdo není schopen sám získat Boží milost, pak tím zodpovědným se může stát kdokoliv z jeho blízkosti, tak jak to vidíme na příkladu dětí. (str. 8) Dobrou pomocnicí je nám v tom Panna Maria, neboť sama dobře poznala, co dokáže člověk, když sejde z cesty: jeho hřích přibíl Ježíše na kříž.

Je člověku lépe, když jeho život stojí na pevných základech. Ty jsou položeny už v nejranějším dětství. Zde se buduje zralá osobnost. (str. 4) Christa Mevesová pak říká, že vyzrálý člověk si je vědom nebezpečí svého selhání, ba dokonce upadnutí do zla a také rezignace na záchranu sebe sama. A proto vyhledává ochranu svého milujícího Otce. V rámci probíhajícího Roku rodiny je jedním z možných témat k prohloubení právě výchova zralé lidské osobnosti. Hlavně však nezapomeňme: vychovatelé musí sami stát na pevné půdě Božího stvořitelského řádu a měli by se v něm správně orientovat. To může být někdy těžké. Ale kdo se věrně drží Ježíšova učení, jak je zaznamenali svatopisci a Tradice církve, přitom se modlí za dar pravého poznání a prosí o pomoc Pannu Marii, ten by pak neměl sejít z cesty.

A ještě poslední záležitost: Po všechny dny musíme mít na paměti, že tento život jednou skončí. Každému se nedostane milosti očisty prolitím mučednické krve pro víru. Ale každý můžeme prožít svůj den, jako by to byl náš den poslední. Tak budeme připraveni i na chvíli nejdůležitější: na setkání s Bohem po smrti při osobním soudu, kdy náprava škod na duši už nebude možná.

Daniel Dehner

O víře Marie, Matky naší víry

Meditace Svatého otce Františka při mariánské pobožnosti v Římě na náměstí Sv. Petra 12. října 2013

Drazí bratři a sestry! Jsme tady na setkání, které je v rámci Roku víry* věnováno Marii, Matce Krista a církve, naší Matce. Její fatimská soška nám pomůže vnímat její přítomnost mezi námi. Maria nás vždycky přivádí ke Kristu. Je ženou víry, opravdovou věřící. Jaká byla Mariina víra?

První známka spočívá v tom, že *Mariina víra rozvázala uzel hříchu* (srov. *Lumen gentium*, 56). Co to znamená? Koncilní otcové převzali tento výraz od svatého Ireneje, který říká: „Uzel vzniklý neposlušností Evy byl rozvázán poslušností Marie; co zauzčila panna Eva nevěrou, to rozuzlila Panna Maria vírou.“ (*Adv. Haer.* III,22,4)

„Uzel“ neposlušnosti, „uzel“ nevíry. Když dítě neposlechne matku či otce, mohli bychom říci, že se tvoří malý „uzel“. Dochází k tomu, uvědomuje-li si dítě, co dělá, zvláště je-li to spojeno s nějakou lží. Nedůvěruje v té chvíli matce a otci. Kolikrát jen k tomu dochází! Vztah k rodičům je potom třeba očistit od tohoto nedostatku a skutečně prosit o odpuštění, aby se obnovila harmonie a důvěra. Něco podobného se děje v našem vztahu k Bohu. Když Jej neposloucháme, nenásledujeme jeho vůli, dopouštíme se konkrétních skutků, kterými ukazujeme nedostatek důvěry v Něho – a to je hřích. V našem nitru se tvoří uzel. Tyto uzly nám odnímají pokoj a průzračnost. Jsou nebezpečné, protože z vícera uzlů může vzejít spletenec, jehož rozvázání je ještě bolestnější a obtížnější.

Avšak Božimu milosrdenství není nic nemožného! I ty nejspletitější uzly rozvazuje jeho milost. A Maria, která svým přítakáním otevřela Bohu bránu, aby byl rozvázán uzel staré neposlušnosti, je Matka, která nás trpělivě a jemnocitně přivádí k Bohu, aby rozvázal uzly naší duše svým otcovským milosrdenstvím. Každý z nás nějaké takové uzly má. Mohli bychom se ve svém srdci zeptat: Jaké uzly jsou v mém životě?

Otče, nedaly by se ty moje uzly rozvázat? To není pomýlené. Všechny uzly našeho srdce, všechny uzly našeho svědomí je možné rozvázat. Prosím Marii o pomoc, abych důvěřoval v Boží milosrdenství, aby mi je (Bůh) rozvázal, a tak abych se změnil? Ona, žena víry, zajistě řekne: „Jdi k Pánu, on ti porozumí.“ A rukou Matky nás uvede do náručí Otcova, milosrdenství Otcova.

Druhým prvkem je to, že *Mariina víra dala Ježíšovi lidské tělo*. Koncil říká: „Ve víře a poslušnosti totiž zrodila na zemi Otcova Syna, aniž poznala muže, zastíněna Duchem Svatým.“ (*Lumen gentium*, 63) Toto je bod, na který kladli velký důraz Otcové církve: Maria počala Ježíše ve víře a potom v těle, když přitakala zvěsti, kterou jí od Boha přinesl anděl. Co to znamená? Že se Bůh nechtěl stát člověkem odhlédnutím od naší svobody, chtěl projít Mariiným svobodným souhlasem, jejím přítakáním.

Avšak to, co jedinečným způsobem nastalo v Panně Marii, děje se na duchovní rovině také v nás, když dobrým a upřímným srdcem přijímáme Boží slovo a uskutečňujeme je. Dochází k tomu, že se v nás jakoby vtěluje Bůh, přichází přebývat mezi nás, protože přebývá v těch, kteří Jej mají rádi a zachovávají jeho slovo. Není snadné to pochopit, ale je snadné to pocítit v srdci.

Ptejme se: Uvědomujeme si to? Anebo si myslíme, že Ježíšovo vtělení je pouze minulou událostí a osobně se nás netýká? Věřit v Ježíše znamená poskytnout Mu své tělo, pokorně a odvázně jako Maria, aby On mohl nadále přebývat mezi lidmi; znamená to poskytnout Mu svoje ruce pro pohlazení maličkých a chudých; svoje nohy pro vyjítí v ústrety bratřím; svoje paže pro podepření slabých a práci na Pánově vinici; svoji mysl pro myšlení a plánování

Dokončení na str. 12

* Od 11. 10. 2012 do 24. 11. 2013.

Vrať se ještě jednou na místo Janova křtu. Janova mise u Jordánu vrcholí. Kdybys sem dorazil o něco dříve, byl bys svědkem výslechu, jakému podrobili Jana zákoníci a starší lidu. Chtějí po něm, aby prokázal svou totožnost. Je to něco, co už dávno učinil a co potvrzuje celým svým životem. Jan je příkladem člověka, který se dal zcela a beze zbytku do služeb Bohu a úkolu, kterým ho Bůh pověřil. Tento úkol zní: *vydat svědectví*.

Všechno to, co hlásal a konal, má právě dnes potvrdit, vše to má dostat svůj pravý smysl a význam. Po celou dobu působení jeho prorocké oči vyhlížely toužebně toho, *který má přijít po něm*.

Uvědomuješ si, jak vznešené je to poslání – být svědkem samého Boha? Není to snad hlavním smyslem tvého života? Čím větší je to vyznamenání, tím větší je to i závazek. Jan na sebe upozornil nejen svým křtem, ale především svou velkou osobní kázní, odříkáním, postem a vytrvalou modlitbou v ústraní a vysloužil si tak pověst *proroka, ba více než proroka*⁽¹⁾. Na jeho příkladu poznáváš, že Bůh pokládá svědectví člověka za opravdu účinné a přiměřené. To však předpokládá, že sám život svědka je živým důkazem jeho opravdovosti a autentičnosti. Chceš-li sloužit Bohu jako věrohodný svědek, potřebuješ vstoupit do Janovy školy.

Jan po celou dobu upozorňoval své posluchače, aby nezaměřovali svou pozornost a očekávání k němu samému, ale k *Tomu, který má přijít*. Upřímně vyznává, že ačkoliv zatím nezná toho, na kterého čeká, ani na chvíli nepochybuje o tom, že se mu v pravý čas ukáže. Nevydává přece svědectví sám od sebe, nechystá se představit svého známého. Sám Otec mu mezi všemi kajicníky, kteří sem přicházejí, označí svého Syna jasným znamením Ducha Svatého a vnukne mu nejvýstižnější slova svědectví.

Nyní nastává chvíle, na kterou čekal. *Spatřil Ježíše, jak jde k němu*. Bůh se dává poznat těm, kteří na něho čekají s upřímnou touhou, trpělivou pokorou a vytrvalou kázní. Jan prožívá podobné pohnutí, jaké zakusil ještě před svým narozením při Mariině návštěvě.

Vítá Spasitele slovy radosti, která jsou současně výrazem hluboké víry, pokorné úcty a prorockého svědectví: *Hle, Be-*

Závažné svědectví

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Vydávám svědectví, že toto je Syn Boží.

ránek Boží, který snímá hříchy světa. Kolikrát jsi už ta slova slyšel, kolikrát sám vyslovil! Pokus se dnes proniknout nově k jejich podstatě, jako bys je slyšel poprvé. Ježíš je nová Oběť, která ruší všechny dosavadní. Otec dovolí, aby na jeho Syna vztáhli ruku jako na obětní zvíře, a přijme tuto oběť s takovým zalíbením, že to vyváží všechny hříchy celého světa. A Syn toto poslání s ochotou a poslušností přijímá. To je ten, který má přijít. Ve svitku knihy je o něm psáno: „Hle, přicházím. Rád splním tvou vůli, můj Bože.“⁽²⁾ Stanu se světlem národů, aby se má spása rozšířila až do konce světa.“ Poděkuj Janovi za jeho svědectví a pokloň se Beránkovi.

Jsi svědkem veliké chvíle dějin spásy. Poslední starozákonní prorok, největší, jaký se *narodil z ženy*⁽³⁾, předává štafetu prvnímu Proroku nové smlouvy. Smysl Janova života tak dochází svého naplnění. Jeho svědectví je naprosto jednoznačné a nepřipouští pochybnosti. Dříve než Ježíš poprvé veřejně vystoupí, aby hlásal příchod Božího království, potvrzuje Jan, že je to *Mesiáš, Syn Boží* a Bůh sám, který přišel *křtít Duchem Svatým*.

Naplnuje se tak současně také poslání vyvoleného národa v dějinách spásy. Celá tisíciletí toužebně očekával Vykupitele a připravoval jeho příchod. A nyní odedávna žádaný Vykupitel stojí před nimi. Vzešel z tohoto národa jako potomek Abrahámův, Izákův a Davidův. Čím to, že autorizovaná zpráva o jeho příchodu se setkává s tak malou odezvou právě u předních představitelů tohoto vyvoleného národa? Jsou příliš zaujati svými osobními aspiracemi a subjektivními představami. Postavili do středu svých zájmů nikoliv Boha, ale sami sebe a svou vlastní kariéru. Za současných okolností dávají přednost mesiáši, který by vystoupil jako mocný vůdce, osvoboditel z cizího područí a mstitel, kdežto Jan jim představuje opak: *beránka, o kterém říká Izaiáš, že se nechá odvést na porážku*. Nic takového nyní nepotřebují. Nemohou Janovi rozumět, protože jejich svět je na hony vzdálen světu Janovu i Je-

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 49,3.5-6

Hospodin mi řekl: „Jsi mým služebníkem, Izraele, proslavím se tebou.“ Avšak nyní praví Hospodin, který si ze mne utvořil služebníka již v matčině lůně, abych zas k němu přivedl Jakuba, abych mu shromáždil Izraele. Tak jsem ve cti u Hospodina, (protože) Bůh můj je mou silou. Řekl mi (tedy): „Nestačí, že jsi mým služebníkem, abys obnovil Jakubovy kmeny a zbytky Izraele přivedl nazpět. Proto tě dám národům jako světlo, aby se spása má rozšířila až do končin země.“

2. čtení – 1 Kor 1,1-3

Pavel, z Boží vůle povoláný za apoštola Ježíše Krista, a bratr Sosthenes členům

Dokončení na str. 6

žíšovu. Neuplynou ani tři léta a budou násilím prosazovat svou i za cenu, že Ježíše odstraní, protože takový Boží plán jim nevyhovuje. Jejich tragédie je v tom, že právě jejich vzpoura proti Boží vůli ji přivede k naplnění, ale bohužel jim samým to nebude *ku povstání, ale k pádu*.⁽⁴⁾

Nežiješ také v představách, že Bůh má přizpůsobit svou vůli tvým představám a tvému očekávání a že je tu jen k tomu, aby ti byl ve všem k dispozici? Nehleďš v jeho prorockých spíše naplnění svých aspirací než výzvu ke změně života, abys byl plně k dispozici jeho nejsvětější vůli? Nepokoušej se jeho prozřetelnost, která všechno přesahuje, vměstnat do své porušené malosti, nýbrž otevři se jí s pokornou otevřeností a bezvýhradnou důvěrou.

Poklekní před Beránkem a vzdej mu božskou poctu. *Sestoupil z nebe, ne aby činil vůli svou, nýbrž vůli toho, který jej poslal*.⁽⁵⁾ Během svého působení to bude opakovaně zdůrazňovat nejen slovem, ale především svým životem a konečně svou smrtí. Vyznej před ním, že přijímáš Janovo svědectví a že se mu nabízíš, aby tě přijal mezi ty, kteří o něm před všemi *vydávají svědectví a vyznávají jméno Ježíše Krista, Pána našeho i jejich: Hle, přicházím, rád splním tvou vůli!*⁽⁶⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 11,9; ⁽²⁾ srov. resp. žalm 40;

⁽³⁾ Mt 11,11; ⁽⁴⁾ srov. Lk 2,34; ⁽⁵⁾ Jan 6,38;

⁽⁶⁾ resp. žalm 40

Výchova – základ pro osobní zralost

Úspěch, kariéra, tělesná zdatnost – to jsou dnes cíle, ke kterým se zaměřuje výchova. Ale dostáváme se tak ke zralé osobnosti? A co je to vůbec zralá osobnost? Jak se vedou děti ke zralosti?

Zralost je biologický proces. Je to výsledek výbavy rostliny. To se týká ale i druhu Homo sapiens. Protože on je také, podle znění knihy Genesis, „utvořen ze země“. Jako všichni ostatní tvorové podléhá také člověk přírodním zákonům. Je stejně jako většina druhů rostlin svázan se zemí, je v ní upevněn. Ano, člověk se rozvíjí jako strom.

Šířka zakořenění je také u koruny stvoření – u člověka – nezbytným předpokladem vybavení vysokého stupně. U člověka je jako u každé živé bytosti dán předem plán jeho vybavení. Sice je odkázán na souvislosti se svým životním prostředím, a jako toto prostředí samo je naprogramován k rozvoji.

Tuto skutečnost, že všichni podléháme biologickým zákonitostem daným Bohem a jeho stvořitelem, nemůžeme popírat. S vyššími savci – jak říkají biologové – jsou plány vybavení člověka dokonce z 98,7 % živočišné. Bůh udělal člověka skutečně ze země a je zapotřebí sílu přírody v nás nepodceňovat.

Příroda v nás chce žít za každou cenu! Každý novorozenec zcela podléhá těmto tlakům přírody na svůj rozvoj. A tato pokořující tělesnost (slovy Pavlovými) se nedá překonat, ani když se staneme křesťany. Právě naopak: vyzývá nás také v dospělém věku dennodenně znovu.

Na druhé straně nesmíme ke své radosti zapomínat, že tato významná věta se objevuje v Genezi teprve druhotně, potom když na začátku všech začátků je řečeno: „Bůh stvořil člověka ke svému obrazu.“ V tom spočívá zvláštnost lidského druhu: Proto má také svoji touhu jít k výšinám, nejenom k biologickým cílům. Je vytvořen toliko na tomto základě.

Jednotlivá lidská osoba má při svém zplození, při založení svého jedinečného životního plánu Bohem – podle Jím stanoveného vdechnutí – navzdory svému dominantnímu přirozenému egoismu – nejprve ve výbavě úplně neuvědomělý podtón: V jeho neuvědomělém podnětu žije vůle, aby odpovídal Božímu obrazu, obrazu Tvůrce.

Tento chtěný obraz nese v sobě každý zdravý člověk: být dobrý, milý, spolehlivý, velkorysý, milosrdný, shovívavý, mírný, silný, ušlechtilý, citlivý, nápaditý a láskyplný! Směřování k tomu a jednání podle toho dělá z bytosti osobnost. A k plné vyžralosti patří potom na základě kritické životní zkušenosti dodržování měřítko jako řídicí linie, ano přidružení základních životních pudů, onoho ega, oné tělesnosti v Pavlově smyslu.

Ano, jako plně vyžralou osobnost bych chtěla označit teprve takového člověka, který vyvinul vědomí své „úplné závislos-

Christa Mevesová po své přednášce

ti na Bohu“ a svoji bezstarostnou přirozenou pýchu, jakož i dominanci svého JÁ vyměnil za přátelskou a ochotnou skromnost a pokoru. Člověk vyžralý v bouřích života si je vědom nebezpečí svého selhání, ba dokonce upadnutí do zla a také rezignace na záchranu sebe sama.

Takový člověk nepodceňuje sílu přírody v sobě. Je si vědom denního nebezpečí „havěti“, to znamená, že bude napaden přemocnými zápornými vnějšími vlivy. To mu dává také poznat, že má zapotřebí ochrany svého milujícího Otce, stejně jako ochrany, hájení a spasitelné moci velkého slítovníka Krista. Proto nese zdravou osobnost v hlavě a v srdci. Při vši svobodě, která je jí propůjčena, chce vášnivě obnovovat od pádu k pádu své rozhodnutí ubytovat se v blízkosti Boží, a každému překročení hranic jako ke zbídačujícímu pádu do hříchu jít z cesty. A poslední věc: Toto vědomí – a tím také vnitřní jasno mocné skutečnosti o odpůrci – působí silný podnět spoluzodpovědnosti za všechny hledající okolo sebe a především za vychovatele dětí.

Čím mohou vychovatelé přispět k vybavení zralé osobnosti?

Jedno je, doufám, tímto přístupem zřejmé. My, jako vychovatelé, můžeme vlastně dělat něco jenom tehdy, když přítom stojíme na pevné půdě Božího stvořitelského řádu, když se do něho zaposloučáme, abychom se v něm dokonale ori-

Polští biskupové varují před ideologií genderu

Polští biskupové vydali na svátek Svaté rodiny pastýřský list, v němž poukázali na aktuální situaci rodin a zaujali kritický postoj vůči tzv. gender ideologii. Upozornili, že ideologie genderu je bez vědomí společnosti už mnoho měsíců uváděna do různých struktur společenského života. Nebezpečí této ideologie podle polských biskupů vyplývá z jejího hluboké destruktivního charakteru, jak ve

vztahu k osobě, tak i k mezilidským vztahům, a tedy k celému společenskému životu. Biskupové vyjádřili rovněž přesvědčení, že křesťanská vize rodiny není svévolně nucenou normou, ale vyplývá z přirozenosti lidské osoby, přirozenosti manželství a rodiny. Zopakovali také svou nespokojenost s pokusy o zrovnoprávnění rozličných typů svazků.

Zdroj Rádio Lumen

entovali – a to o to více, čím více jsme si vědomi nebezpečí selhání, čím více nám záleží na tom, přijmout Krista jako rozhodujícího přímého vychovatele. V tom je ale dnes potíže, protože zhlouplý, v nezralém stavu upoutaný člověk se domnívá, že nepotřebuje tuto zpětnou vazbu na Boha.

Po této přípravě můžeme pokračovat v otázce: Které základní výchovatské pomůcky jsou nutné, aby působily na to, aby dítě svěšené do naší zodpovědnosti dostalo základ pokud možno mnohostranné výbavy svého života – co mu bude pomoci podle možnosti jeho genetické výbavy dosáhnout –, aby se prostřednictvím příkladů a průvodců mohlo podařit zařadit ho v souladu s jeho individuálním duchovním určením, které má podle Božího plánu, a umožnit mu rozvinout nadání, aby konečně zamířil k cíli, k Pánu, aby sloužil v lásce jeho stvoření v bližních?

Musí se proto zajisté začínat s láskou. Proto jsou určeni k vzájemné lásce muž a žena, proto mohou přijímat zázrak společného dítěte s jedinečnou formou lásky a obětavosti. Proto jsou rodiče obdarováni Bohem zvláštním způsobem. Na tomto základu mohou vzniknout kořeny, které mají dostatečnou pevnost, aby umožnily růst. Protože v prvních šesti letech života se uskuteční – neseno rodičovskou láskou – zakotvení lidského tvora do přirozeného řádu, tak je totiž položen základ.

Na začátku se musí plně počítat se základními životními pudů dítěte. Ty jsou: vyživovací, vztahový a sebeurčující pud a příprava k pohlavnímu sebeurčení. Budou se vtiskovat v časových oknech do ustavujícího se mozku v odposlouchaném, přirozeném řetězci, podmíněnými pomocnými hormony. Přitom jsou rodiče, zvláště matka, svojí láskou k bezmocnému dítěti uzpůsobeni věnovat mu jemnocitným způsobem pozornost, což je v mateřské povaze smysluplně založeno už v zárodku.

Pro novorozence je volné pole jenom v tom, že má rodiče, kteří jsou natolik zdraví, natolik citliví, že vyhoví předem danému Božímu plánu. Vyživovací pud se musí utišit sáním potravy od tělesné matky. To dítě očekává.

To je vtíštěno jako základní uspokojující životní pocit v centru citů mozku, v amygdale (mandli), ba ještě více: Schopnost vytrvat u nějakého úkolu, dokud se

Bilance misionářské agentury *Fides*

Smutnou bilanci zveřejnila na počátku nového kalendářního roku agentura *Fides*. Podle informací této vatické agentury v roce 2013 zemřelo ve světě násilnou smrtí celkem 22 pastoračních pracovníků, převážně kněží, což je téměř dvojnásobek ve srovnání s předchozím rokem (za rok 2012 jich bylo 13). Navíc o silvestrovské noci – z 31. 12. 2013 na 1. 1. 2014 byl zavražděn P. Eric Freed, farář v kalifornském městě Eureka. Příčiny jeho úmrtí policie vyšetřuje.

V roce 2013 zemřelo násilnou smrtí 19 kněží, jedna řeholnice a dva laici. Nechvalné prvenství v počtu vražd pastoračních pracovníků si udržuje Kolumbie, kde zemřelo 7 kněží. Celkově bylo v Americe usmrceno 15 kněží, v Africe jeden kněz, jedna řeholnice a jedna laička, v Asii dva kněží, z toho jeden v Sýrii, a jeden laik na Filipínách. Také Evropě se tyto vraždy,

motivované zejména krádežemi a přepadeními, nevyhýbají. V Itálii zemřel násilnou smrtí jeden katolický kněz.

Zvláštní kapitolu pak tvoří pastorační pracovníci, kteří upadli do zajetí nebo jsou nezvěstní. Od října roku 2012 jsou nezvěstní tři kněží, augustiniáni, unesení v regionu Kivu v Demokratické republice Kongo. Neznámý je rovněž osud jednoho kolumbijského kněze, komboniána, a všech syrských rukojmích – jezuitů P. Paola Dall'Oglia, dvou pravoslavných biskupů Aleppa a pravoslavných sester z kláštera sv. Tekly.

Plaménkem naděje ve statistice agentury *Fides* je zmínka o nedávném osvobození francouzského kněze, P. Georgese Vandenbeusche, který byl unesen 13. listopadu loňského roku ze své farnosti v kamerunském Nguetchewe.

Podle www.radiovaticana.cz

nedostaví úspěch, se pak ukazuje už ve školním věku jako předpoklad úspěchu a je v pozdějším životě předpokladem k získání uzavřeného vzdělání, a tím základem pro založení existence.

Zkušenosti z praxe vypovídají, že vtíštění tímto způsobem vyvinutého uspokojivého kladného životního pocitu je v mozku založeno stejně jako schopnost vytrvale pracovat, abychom dosáhli svých cílů. Jinak se dostaví nestabilita lidského úsudku. Nedostatečný životní základ vznikne, když dítě není podle potřeby nakojeno, nezakusí přijetí v tělesné blízkosti. A vznikne nebezpečí celoživotního pocitu nespokojenosti, nemajetnosti, ba duševní krátkodečnosti, pocitů marnosti při nabí-

hajících úkolech. Může to způsobit pocit osamělosti a opuštěnosti, nejhlubší záporný potenciál pocitů, který se brzo projeví jako typická porucha chování.

Na tomto základě vznikají už ve školním věku poruchy: buďto nepřiměřená neaktivita nebo také neusměrněná aktivita, což působí u dnešních dětí učitelům velké potíže. Ale ještě horší jsou do dospělého věku pokračující poruchy: neschopnost výběru povolání, především ale těžká duševní onemocnění, dnes zvláště deprese...

Také už v kojeneckém věku se vtiskuje stejně naléhavě, jakož i důsledně, do mozku pud vazby, navázanosti. S vyzráním zraku vzniká u dva až tři měsíce starého dítěte požadavek dívat se upřeně do očí kojící matky. Potom, co se mu její obličejové rysy dostatečně vtisknou do mozku, odmění dítě svoji matku prvním úsměvem, tímto vyznamenáním člověka moudrého (*Homo sapiens*), který je jako koruna všeho stvoření vyzdvížen nad všechny tvory – jako znamení hluboké, důvěrné přichylnosti a vděčné lásky. Je to první uskutečnění dechu Boží lásky v člověku! ▶

► Tak se připravuje schopnost lásky a vazby nejdříve k blízkým, později také ke vzdálenějším lidem, a tím také připravenost ke svazku manželství a rodiny. Jestliže chybí toto vtisknutí, tento základ, ukazuje se to jako nutkavé hledání, jakož také neschopnost ke sblížení už ve školním věku, jako neschopnost navázání vztahu a osamělost v dospělosti.

A teď k oběma dalším životním pudům: Cílem pudu sebezáchovy je, aby pomocí vytváření ega způsobil silový potenciál ke zvládnutí života. K tomu je zapotřebí hrací prostor, který vychovatelé vyklidí, ale také mu postaví hranice. Když se tady ponechá povaha v dítěti bujet, vznikne zanedbanost, zpusťlost. Svoboda, která přesahuje svoje hranice, má za následek její ztrátu – a to skrze nastartování náruživosti!

Další fáze, okolo pěti let, přináší uvědomění a přijetí vrozeného pohlaví, jako chlapec nebo děvče. Gendermainstreaming chce tuto přirozenou fázi vývoje vypáčit a zabránit jí. Prosazuje tedy v této fázi změněné obrázkové knihy. V drzé troufalosti má být překříženo Boží zaslíbení, že muž a žena jsou stvořeni k manželství a k rodině, a od puberty se mají zevšeobecňovat pohlavní znaky. To je zlá troufalost a vyžaduje bdělý odpor vychovatelů.

Tato čistě přirozená výbava základních životních pudů v prvních letech života je veledůležitá, protože je tím člověk připraven, aby zvládl pozdější život. To odpovídá uspořádání stvoření a působí odpovídající vstřípení v této době, kdy se vytváří mozek. Protože tyto pochody

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

církevní obce Boží v Korintě, kteří byli posvěceni v Kristu Ježíši a povoláni do stavu svatých, a také všem, kteří kdekoli vzývají jméno Pána Ježíše Krista, Pána svého i našeho. Milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

Evangelium – Jan 1,29-34

Na druhý den Jan viděl Ježíše, jak jde k němu, a řekl: „Hle, beránek Boží, který snímá hříchy světa! To je ten, o kterém jsem řekl: ‚Po mně přijde

Křesťanská knihovna zapálena muslimskými extrémisty

Údajná urážka Mohameda vedla ke spálení jedné z nejstarších křesťanských knihoven v Libanonu. Shořely dvě třetiny z osmdesáti tisíc knížek a rukopisů. Jde o knihovnu v libanonském Tripolisu, městě na severu země, obývaném především sunnitskými muslimy. Knihovnu spravoval pravoslavný kněz Ibrahim Surouj. Ten byl obviněn z autorství brožury, kterou muslimové

označili za urážlivou. P. Surouj dlouhá léta usiluje o dialog s islámem, a byl proto záhy zproštěn obvinění. Nezachránilo to však jím vedenou knihovnu. Podpálena byla večer 3. ledna 2014, a než se podařilo požár uhasit, nenávratně zmizela většina cenného kulturního dědictví shromážděného libanonskými křesťany.

Podle zpráv tiskových agentur

jsou dány předem, je zvláště péče o kojence a malé děti velmi přirozená a mimořádně zodpovědná.

Necháváme se dnes svádět velkým množstvím způsobů zacházení s dítětem, které se zcela přiči instinktům.

Zvláště časná kolektivizace dětí je na šeptávání, které nejtěžším způsobem brání vyžívání v člověka, takže Boží plán v celém tom prostoru, který je člověku v podstatě dán, zůstane nenaplněný. Potom je velmi ztíženo vybavení k plně vyvrážené osobnosti. Pak je uskutečnění specifického nadání vloženého do každého člověka často přímo utlačeno, pak člověk nemůže dozrát v člověka, do stavu vyvrážené osobnosti.

Budeme sklízet dobré plody, když se budeme držet Božího plánu. Sklidíme ale shnilé plody, když si myslíme, že můžeme něco uskutečnit sami bez Pána. Zůstaňme jako vychovatelé ve vůli Boží, která se dá využít z přirozených daných skutečností! Udržujme bezmocné dítě uvědoměle z lásky k němu ve stálé blízkosti rodičovské, rodinné zodpovědnosti, dokud se jako mladý dospělý člověk neosamostatní. Pak se stane něco podivuhodného, co znám ze své dlouhé praxe: Dítě se ukáže být lehce říditelné. Ve škole se chce učit, je motivované, má pěkné školní úspěchy. Učitelé tu zůstávají ve hře, vidí děti jako individuální dary a jako výchovný úkol, zvláště také zprostředkováním křesťanské víry. Tak vyrůstají vysoce hodnotní, lásky schopní a výkonní lidé, jejichž středem je Bůh a jejichž láska k Němu tvoří vůdčí životní linii.

To se krásně poslouchá – a přece mohu takové vývoje doložit jako důsledek své desetiletí trvající veřejné práce v dokumentaci štěstí.

*Z VISION 2000 – 6/2013
přeložil -mp-*

Z temnoty do světla

Jak Kristus mění život, jaké naděje probouzí v lidech, kteří přicházejí z temných životních podmínek, jaké prožívají ti, kteří se ve společenství Cenacolo (Medjugorje, Kleinfrauenhaid) zbavují svých závislostí – o tom svědčí jeden z uzdravených.

Jaká je to milost, smět žít v Cenacolu! Jsem opravdu privilegovaný, že smím žít v tomto společenství. Samozřejmě není jednoduché žít tak úzce spolu s mnoha ostatními. Ale křesťanská cesta je už taková: vůbec ne jednoduší. Jinak to ani nemá být. Máme přece růst, jít vpřed.

Když si vzpomeneme na minulost a ptáme se, kdy jsem se posunul v životě? – určitě to nebylo v těch obdobích, kdy všechno šlo hladce. Nejsou to snad krize, které nám dávají vyrůst? Časy, v nichž se zdá, jako by všechny dveře byly uzavřeny? Když si myslíme, že Bůh je daleko a lidé také?

Zakusil jsem tuto zkušenost, když jsem po 15 letech holdování alkoholu přišel na psychiatrii k odvykání. A zažil jsem ve společnosti takové momenty – a zažívám je ještě dnes – v nichž zůstáváš osamocený, nemáš už nic, čeho by ses mohl přichytit. Když to překonáš, víš, že jsou doby, přes něž tě Bůh úplně přenesl. Člověk to postřehne často teprve zpětně: Tenkrát mi byl Bůh zvláště blízko.

Za takové zkušenosti jsem vděčný. Dávají mi jistotu na mojí cestě – a také určitou odevzdanost. Protože vím, že příští obtíže zvládnou, protože Bůh je zde. Když jsem nemocný – On je tady. Když jsem v obtížné situaci – On je tady. On je tady pro mě, je tady pro všechny lidi.

Teprve ve společenství Cenacolo jsem si správně uvědomil tuto pravdu. Víra – jaký je to velký dar pro mě! Dokázala vždycky znovu tmu, která se šířila, proměnit ve světlo, smutek v radost. Proto je také hlavní zásadou našeho společenství: „Ze tmy do světla“ – „dalle Tenebre alla Luce.“

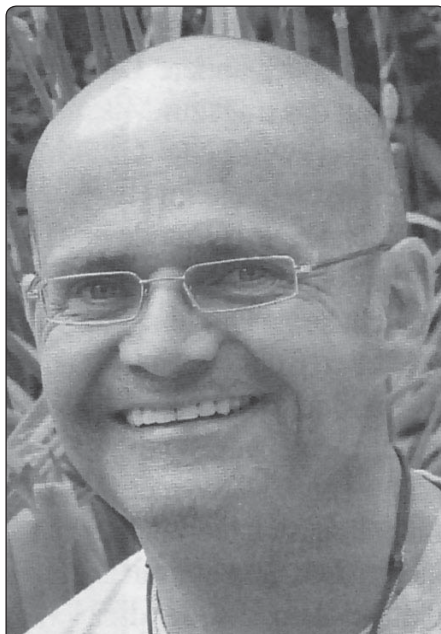
* * *

Jednou se mě ptali, jak bych mohl třemi slovy popsat matku Elvíru, naši zakladatelku. Samozřejmě že vím, že matku Elvíru není možné popsat ani v dlouhých pojednáních. Je potřeba ji vidět, aby člověk dostal tušení, kdo je, aby mohl prožít

její vyzarování, toto „bytí v Bohu“. Před nedávnem jsem to zažil znova: Ona sice mezitím mnoho nemluvila, a přece je nepochopitelné, kolik lásky Boží jí protéká. Chodí mezi lidmi, žehná, objímá je. Není možné ji zadržet, když se na někoho zaměří, protože ho musí obejmout, nebo mu musí hledět do očí.

Zpátky k těm třem slovům, kterými je možné matku Elvíru nejlépe popsat: Víra, radost, matka. A když říkám matka, je mi skoro do pláče. Máma – jaké je to silné slovo! To se musí nechat na jazyku rozplynout: Máma... V tom je obsaženo všechno: odpuštění, přijetí, připravenost, obětavost, překonání těžkých okamžiků, vidět to dobré i v nejtěžších časech, nevzdávat to u dítěte, u něhož se všechno zdá být marné...

Máma je tady na to, aby všechno, co s sebou rodina přináší, nasála a v srdci proměnila, aby dala znovu naději, dodala odvahy. Když se vrátíš ze školy a všechno bylo pokažené – máma to umí zase dát do pořádku. A proto se také vždycky přidržuji Matky Boží. U ní nacházím útočiště, u Matky.

Georg, vedoucí Cenacola v Kleinfrauenhaid

Když jednou přijdu do ráje – jak doufám – bude první, co udělám: Svoji mámu správně obejmout.

* * *

Matka Elvíra ze začátku nevěděla, co by mohla mladým předat. To jediné bylo: být tu pro ně, darovat sama sebe. A právě toto je dnes náš velký úkol. Kázáním nemůžeš nikoho obrátit, ani strategiemi a koncepty. To jediné, co platí – a co jsme se od matky Elvíry naučili –, je „bytí v Bohu“, aniž bychom přitom ztratili kontakt se zemí.

Když matka Elvíra přijala první drogově závislé, stalo se to proto, že to hořelo v jejím srdci. Kdyby z toho žáru nevyvodila důsledek, protože mohla dělat řadu jiných věcí, nebyl bych dnes tady. Kdyby na ten žár neodpověděla ve víře, nebylo by žádné Cenacolo.

Když šla tenkrát Turínem a viděla, jak se zpustlá mládež fláká po ulicích, nemají práci, berou drogy – tu její srdce zahorelo. Nemohla v sobě potlačit to, co viděla. Musela na to odpovědět. A to chápu také jako svůj osobní úkol a úkol každého křesťana: Musíme dovolit, aby naše srdce hořelo.

Už při prvních setkáních s drogově závislými matka Elvíra poznala, že problémem nejsou drogy, alkohol nebo jiné věci. Jistě, to přispívá k mizérii, ale skutečným základním problémem je prázdnota v srdcích lidí.

Kdo pociťuje radost a vidí smysl života, nepotřebuje žádné drogy.

Matka Elvíra si myslí, že mnoho požadavků, které lidé dnes mají, rozežírání srdce. Z lidského pohledu se to ani nedá uzdravit. To jde jenom s pomocí Boží. Protože ten, který srdce stvořil, je také tím jediným, který je zase může uvést do pořádku. Jak by mohlo být jinak možné, že někdo, kdo po 14 let bral drogy, našel cestu zpátky do života, vstává v 6 hodin, modlí se růženec, ve dvě hodiny v noci vstává k adoraci? Tuto cestu objevila matka Elvíra: Musím se snažit, abych lidi přivedla k Bohu.

Umět se něčeho zříci, to dopřává zkušenost svobody. Kdo přestal kouřit, má zkušenost, jak je to fantastické, už nemusí kouřit. A tuto zkušenost zakoušíme také my ve společenství. Když nemusíš mít mnohé věci, získáš velkou svobodu. Když

► se naučíš říkat ne, získáš obrovskou sílu. Také když se někomu posmívají, protože si odřekl věci, které jsou pro ostatní samozřejmé, přesto pozorují: ve skutečnosti má mnoho lidí velkou touhu po takové svobodě. Pozorují to na těch lidech, kteří přicházejí k nám: Existuje tu velká zvědavost, jak je možné žít tak jako my, a skrytá touha, která možná zarostla velkým houštím. Lidé hledají čistotu srdce, která není trvale řízena požadavky.

* * *

Když přijdu do nějaké školy, abych vydal svědectví, uložím žákům vždy dva domácí úkoly. První: Ptej se, jestli jsi čestný člověk. A druhý: Když se vrátíš domů, obejmi maminku a tátu. To je tak potřebné. Pozorují to u kluků. Mluvíme o tolika „důležitých věcech“. Ale to, co je opravdu důležité, jsou tyto maličkosti.

Před nedávnem jsme měli setkání rodičů, po kterém jsem se ptal jednoho chlapce: „Co tě nejvíce dojalo?“ Jeho odpověď byla: „Jak tatínek držel maminku za ruku...“ A další: „Můj táta kvůli mně přestal kouřit...“ – „Víš co? Oba se teď spolu modlí růžencem!“ Tam, kde se modlí, se skutečně něco změní. Tam pak roste radost z víry. Potom mohou být matky znovu matkami a otcové otci. Pak je také – když je Bůh uprostřed – bezpečí v rodinách. Kde Bůh zaujímá místo, otevírá se místo také pro lidi.

* * *

Když jsem klečel v kapli Cenacola s přetěžkým závažím viny na prsou, celá minulost se mi připomínala: mladíci, se kterými jsem pil a kteří při autonehodě zemřeli, jak máma kvílela, když mě slyšela v telefonu... Pocity viny, jeden za druhým. Tenkrát jsem ale neplakal kvůli pocitům viny, ty jsem měl právem, ale protože jsem si byl vědom: Bůh mě přesto miluje. A to je podstata společenství Cenacolo. Poselství, že tady je Bůh, který tě miluje, který tě přijímá takového, jaký jsi, tlustého, štíhlého, velkého, malého, chudého, bohatého, starého, mladého...

Bůh nás miluje. A to je největší privilegium, za které se vyplatí bojovat, nasadit svůj život – a také trpět a přinášet oběti.

Georg

Z VISION 2000 - 6/2013 přeložil -mp-

Zmeškali jste spoj?

Toto nebezpečí nehrozí jenom cestujícím na dráze

Kdo cestuje vlakem, ten to zná. Všechno si dopředu co nejlépe připravil. Nastudoval si přesně jízdní řád, několik spojů si vypsal na papír včetně nástupišť a časů odjezdu. Vlastně by se nemělo stát nic nepředpokládaného. V konečné stanici budeme očekáváni. Pak se stane něco, co nikdo neplánoval. Vlak má zpoždění. Na trati byly překážky. Plánovaný přípoj je pryč, ale za nějakou hodinu jede zase nějaký vlak. Celý jízdní program se zhroutí a samozřejmě i doba dojezdu do cílové stanice.

Samozřejmě se to může stát také při přestupování, když při nedostatku času nestihneme přejít z jednoho nástupiště na jiné, nebo běžíme na špatné nástupiště, protože jsme správně nerozuměli rychle mluvenému hlášení. Vidíme, jak vlak právě odjíždí. Zmeškali jsme spojení! To je mrzutá věc. Zmeškat spojení je možné i jindy v životě. Člověk se pak stává podivínem. Kdo zmeškal spojení na nádraží, musí se zařídit na čekání a nastoupit do jiného vlaku.

Také kdo jinak ztratil spoj, se musí zařídit jinak. Nesmí svésit hlavu a říkat: To se stejně nedá nic dělat. Mám zkratka smůlu.

Kdo ztratil spojení, musí spojení hledat. Někdo se přestěhuje za práci na jiné místo. Jak se teď zachovám? Musím svůj domov oželet a zvyknout si na nové místo. Když nenacházím spojení, zůstanu cizincem. Nebo hledám spojení. Jsou tu spolky. Je tu především kostel. To jsou místa, kde se lidé setkávají. To jsou místa, která mi pomáhají, abych tu zdomácněl. Člověk ale musí sám něco dělat pro to, aby se cítil doma, nemůže se jenom spoléhat na jiné. Když na někoho přijdete, nemáte

se mu vyhýbat. Dříve bylo možné číst v nabídkách zaměstnání: Napojení na rodinu je možné. Tím služebná patřila určitým způsobem k rodině.

V náboženském životě se může také zmeškat spojení. Tu přichází dítě k první svatě zpovědi, k prvnímu svatému přijímání. Přípravuje se na ně. Přejde ke zpovědi, přijme svaté přijímání. Svátek se oslaví. Zázitek je velký. Dárky překonávají všechna očekávání, ale pak je konec. Spojení bylo zmeškáno. Nepochopili, že první přijímání není konečný bod, nýbrž start. První přijímání je start do prohloubeného náboženského života. Každé přijímání je setkáním s Kristem. Každé svaté přijímání naplňuje duši neuvěřitelným množstvím milostí. Kdo to jednou pochopil, ten bude přijímat Tělo Kristovo tak často, jak je možné. Neděle nebude pro něho jenom dnem, kdy si může pospat, ale „dnem Páně“, kdy bohoslužba bude vrcholem dne. Není to vinou dětí, když zmeškají spojení a musí zůstat beze všech těch milostí, které Bůh pro ně připravil.

Nádražní úředník, který dá nesprávnou informaci, takže člověk nejen zmešká spojení, ale ani nedojede do cílové stanice, může být brán k zodpovědnosti. Mělo by tomu být v náboženském životě jinak? Ale existují spolucestující, kteří na to upozorní. Spolucestující, kteří pomohou! Děti potřebují spolucestující také v náboženském životě. Když rodiče v tomto selžou a nerozpoznají svoji zodpovědnost, pak jsou tu prarodiče a kmotři, příbuzní a sousedé vyzývání, aby se spojení nezmeškalo a bylo dosaženo věčného cíle, nebe.

Z Directorium spirituale 2/2011
přeložil -mp-

Novodobé pronásledování křesťanů

V říjnu loňského roku došlo ke dvěma událostem, které stojí za povšimnutí.

Od 3. do 5. října se sešla v Bratislavě Rada evropských biskupských konferencí. Její účastníci dostali jako dar nedávno raženou evropskou minci, kterou razí Slovenská republika jako člen EU s právem navrhnout jednu stranu kovového platidla. Hodnota tohoto platidla je bezvýznamná: pouze dvě eura, ale symbolický význam je velký, protože obraz na této „národní“ straně mince jde do celého světa. Itálie si navrhla obraz mezinárodně známého básníka Danteho. Slovensko předložilo umělecky vytvořený obraz bratrů Cyrila a Metoděje, kteří společně drží v rukou uprostřed kříž.

Ve vedení EU převládají i dnes lidé, kteří nedovolili, aby se do evropské ústavy dostala byť jen zmínka o křesťanských kořenech našeho světadílu. Dlouho jim trvalo, než přijali slovenský návrh jako symbolické vyjádření naší národní historie. V této souvislosti nemůžeme zapomenout, že i „Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě“ (OSCE) vydala v roce 2011 v Bělehradě rezoluci, v níž odsuzuje netoleranci a diskriminaci křesťanů v Evropě. Bratislava tak vyhrála nad Bruslem a umělecky vytvořená mince vzbuzuje obdiv v Evropě i jinde.

Italský katolický deník *Avvenire* přinesl zprávu o tomto slovenském případě 25. října 2013 pod titulem „Dvě (překrásná) eura a obrana náboženské svobody v Evropě“. Při tom poukázal, že v roce 2012 ve Francii bylo 84 % všech vandalických útoků namířeno proti katolickým kostelům. A kardinál Tauran upozornil 16. října 2013 při otevření konference na téma „Náboženství, svoboda, moc“ na katolické univerzitě v Miláně, že v Evropě se sice méně vyskytuje krvavé a násilné pronásledování, ale existuje méně viditelné, zákeřné pronásledování. Přitom Evropa by neměla zapomenout na nedávná léta pronásledování v komunistických režimech, neboť některé jejich oběti ještě žijí s bolestnými následky ve světě, anebo aspoň v čerstvé paměti.

V září a říjnu 2013 se odehrály v Srbsku důležité slavnosti u příležitosti 1700. jubi-

lea od vydání Milánského ediktu v roce 313 císařem Konstantinem Velikým. Konstantin se narodil v srbském městě Niš. Katolická církev oslavila toto jubileum koncem září, pravoslavná církev v říjnu. Svatý otec František poslal na obě slavnosti své zvláštní vyslance. Vedl jsem katolickou delegaci na pravoslavné oslavy, kterým předsedal ekumenický patriarcha

Demograf Todd Johnson na základě svých výzkumů uvádí, že od roku 2000 do dneška zemřelo každý rok průměrně 100 000 křesťanů, to znamená 11 křesťanů každou hodinu.

z Konstantinopole Bartoloměj, za účasti jiných pravoslavných patriarchů a metropolitů (z Jeruzaléma, Antiochie, Alexandrie, Moskvy, Kypru atd.), jakož i několika desítek tisíc věřících. Všichni jsme si připomenuli starý dokument, edikt, který v Miláně vydal Konstantin Veliký, jehož pravoslavní uctívají jako svatého. Římský císař v něm dovolil náboženskou svobodu pro všechny a ukončil pronásledování křesťanů. Jak to vyzdvihl patriarcha Bartoloměj, byl to skutečný „zvrát v historii lidstva“ a výzva k náboženské toleranci a snášenlivosti. Krásná liturgická slavnost v Niši, stejně jako jiné projevy

Kardinál Jozef Tomko

se staly veřejným protestem proti pronásledování a vyhnání křesťanů z Blízkého východu, čili z Malé (Přední) Asie. V některých zemích hrozí, že křesťané odtamtud zmizí. To byl další výkřik o pomoc pronásledovaným.

Nyní však vydal v USA uznávaný novinář a dopisovatel z Vatikánu, John Allen, knihu *Global War on Christians* (ed. Random) čili „Globální válka proti křesťanům“. V ní tvrdí, že křesťané jsou v současnosti bezpochyby nejvíce pronásledovaným náboženským seskupením: „Svět je svědkem zrodu nové generace křesťanských mučedníků.“ Demograf Todd Johnson, kterého cituje Allen, prohlásil, že od roku 2000 do dneška zemřelo každý rok průměrně 100 000 křesťanů. Podle odhadu amerického „Centra pro výzkum křesťanství“ při Teologickém semináři Gordon-Conwell v Massachusetts každou hodinu je na světě zabito pro svou víru 11 křesťanů.

Allen uvádí jen několik příkladů dnešního pronásledování křesťanů. V Severní Koreji, ovládané komunistickým režimem, se počet křesťanů různého vyznání odhaduje na 400 000. Asi čtvrtina z nich žije v táborech nucených prací, protože odepřeli uctívání zakladatele národního kultu Kim Il-sunga. Od roku rozdělení Korejského poloostrova na dva státy (1953) v Severní Koreji zmizelo téměř 300 000 křesťanů. V Sýrii hrozí křesťanům vyměření; v městečku Maalula, kde se ještě používá aramejská řeč Ježíše Krista, podle zpráv muslimové zabili Sarkisa el Zachma a jiné dva mladé křesťany, když odmítli obrátit se na islámskou víru. Podobné případy se opakují v Iráku, kde americká organizace „Open Doors“ předvíдалa konec přítomnosti křesťanů kolem roku 2020. V Egyptě pronásledují křesťanské Kopty, kteří tam žijí od nepaměti. Tisk se nerad zmiňuje o tom, co se děje s křesťany v pásmu Gazy, vyňatém z Izraele.

Světové veřejné mínění se těžce dostává ke zprávám o pronásledování křesťanů v různých zemích, kde musí zakročít i veřejná moc. Vlády také raději zamlčí události, někdy se křesťanská menšina nedovolá ani spravedlnosti, ani ochrany. V západním tisku převládá spíše naoko „neutrální“, ale v podstatě spíše ateistický protináboženský duch, který sleduje více politické a obchodní zájmy. Laicismus

► se stává jakoby novým náboženstvím. Jak píše Allen, „liberální volnomyšlenkáři oslavují mučedníky pravicových režimů v Latinské Americe, ale nejsou ochotni připustit skutečnost protikřesťanské nenávisti v Gaze, kterou kontroluje Hamas, ani způsoby, jakými levicové režimy často napadají křesťany.“

Allen vidí příčinu pronásledování ve fanatismu, a to nejvíc v přehnaném laicismu, a ve fanatismu islámských skupin, které podnikly útoky na křesťany a na kostely například v Nigérii a v Egyptě, ale i jinde, jako je tomu ze strany hinduistů v severovýchodní Indii. I západní sekulární obrazoborectví, které se někdy obléká do roucha kulturního boje, má už své oběti.

Novodobé pronásledování křesťanů má tedy různé formy, není vždy krvavé, ani vždy fyzicky agresivní. Věřící mají jen jedinou odpověď: upevnit si křesťanskou víru a lásku k bližnímu, i k nepříteli.

Z *LifeNews Slovakia* přeložil -dd-

Homosexualita a možnost terapie

Richard A. Cohen (1952) je americký psychoterapeut, zakladatel a dnes již emeritní výkonný ředitel International Healing Foundation (IHF - Mezinárodní organizace zdraví - se sídlem ve Washingtonu), která se zaměřuje na léčbu homosexuality.*

Ještě jednou si ukážeme vývojové kroky během každé fáze procesu uzdravení:

První fáze: Postižená osoba musí skoncovat se svými homosexuálními fantaziemi, vzdát se svého homosexuálního chování, přátelství s lidmi z homosexuální scény a budovat zdravé přátelské vztahy. Musí získat pocit vlastní hodnoty na základě svého osobního vztahu k Bohu. Tato fáze spočívá na terapii chování, která osobě umožňuje, aby se zřekla svého dosavadního mylného chování a nahradila je zdravými, přátelskými vztahy.

Druhá fáze: Postižená osoba musí být schopna vytvořit si vlastní štěstí. Přitom se

jedná o nasazení kognitivní terapie, osvojení komunikace, techniky řešení různých problémů, tréninku sebedůvěry a korektury negativního myšlení. V této fázi začíná práce na „vnitřním dítěti“, poznávací proces vlastních pocitů a potřeb. Když se tato fáze vynechá, je velmi vysoká pravděpodobnost, že homosexuální osoba ukončí léčbu a vrátí se zpět ke svému starému homosexuálnímu stylu života.

Třetí fáze: Osoba musí poznat své hoemoemocionální zranění, uzdravit je a nahradit zdravými, neerotickými vztahy k osobám téhož pohlaví. To je psychodynamická část uzdravovacího procesu: zra-

►

Bývalý homosexuál uzavřel manželství se ženou

V minulosti přední homosexuální aktivista Michael Glatze, který později prohlásil, že s pomocí Boží dokázal odvrhnout homosexuální způsob života a změnit svou sexuální preferenci, uzavřel 26. října 2013 manželství s Rebekou. Vzhledem k jeho aktivistické minulosti je jeho „obrat“ a manželství důkazem, že masmédií rozšiřované tvrzení o nezměnitelnosti homosexuality není pravdivé. Zřejmě proto se stal terčem nenávistné kampaně některých homosexuálních aktivistů, na kterou reagoval otevřeným dopisem s názvem „Nenávistní gayové, prosím, respektujte moje rozhodnutí“. Označil v něm svůj manželský život s Rebekou za nejkrásnější období svého života.

Je mnohořikající, že tato nenávistná kampaň se nezastavila ani u tak pozitivního momentu, jakým je uzavření sňatku. Některé „LGBT“ organizace zveřejnily články, v kterých otevřeně doufají, že Glatzeho manželství skončí neúspěchem a Michael se nakonec přece jen vrátí do jejich „košíku“. Podle Petra LaBarbery, prezidenta organizace Ameri-

cans for Truth about Homosexuality, tito aktivisté nejsou schopni přiznat, že homosexuální identita a chování je něco, co může být změněno. Glatze je přitom jen nejznámějším z množství lidí, kteří prošli stejným procesem.

Nepohodlná skutečnost Glatzeho životní změny je o to výraznější, když si uvědomíme, že bývalý šéfredaktor periodika Young Gay America, držitel vícero cen od homosexuálních a „lidskoprávních“ spolků a kdysi jedna z mediálních ikon celého „LGBT“ hnutí, dnes tvrdí:

„Věřím, že homosexualita je defekt, chyba, deformace a něco, z čeho může být člověk zcela uzdraven. Víím, že toto

stanovisko zpochybňuje osobní rozhodnutí některých lidí, stejně tak i některá populární politická opatření dneška. A jsem si navíc vědom, že za toto stanovisko mě budou označovat za »pravicového fanatika«, který by měl být »odstraněn«. Každý den se modlím k Bohu za svou bezpečnost.“ (www.wnd.com)

Tato zpráva, kromě jiných skutečností, tedy vyvrací propagandisticky rozšiřované tvrzení, že homosexuální náklonnost je nezměnitelná. Naopak, existuje zde naděje pro mnohé lidi s těmito sklony, že je dokážou překonat, založit si rodinu, v ní počít vlastní děti a vést tak skutečně šťastný a smysluplný život. Zpráva rovněž poukazuje na nenávistnou povahu vícero homosexuálních aktivistů, kteří jsou jinak masmédií vykreslováni jako hrdinové „bez bázně a hany“. Právě oni jsou těmi skutečnými „extrémisty“, kteří se neumí smířit s realitou a snaží se zabránit tomu, aby stejnou životní změnu, jakou prošel Michael Glatze, zažili i další homosexuálové.

Z www.beo.sk přeložil -dd-

► něni musejí být odkryta, bolesti a ztráty v minulosti znovu zhodnoceny prostřednictvím práce na sobě. Osoba se při tom musí naučit odpustit, odhalit svoji pohlavní identitu a pokračovat v uzdravovacím procesu.

Čtvrtá fáze: Osoba si musí být vědoma také svých heteroemocionálních zranění, uzdravit je a nahradit zdravými, neerotickými vztahy k osobám téhož pohlaví. Muž musí poznávat ženu z mužské perspektivy, právě tak jako žena muže ze své ženské.

Samozřejmě se může zdát, že je tento popis psán někým, kdo stojí vně problému a věci zjednodušuje. Uzdravení homosexuálních náklonností je přesto opravdu možné. Já sám jsem byl uzdraven a pomohl k tomu i jiným lidem. Když je někdo svědkem, jak si lidé jsou hluboce vědomi svých homosexuálních potřeb a potom jsou od těchto těžkých břemen osvobozeni, je to dojemná a obšťastňující zkušenost. Tento proces potřebuje léta (průměrná doba

léčení trvá dva až tři roky). V otázkách srdce neexistuje žádná „rychlostní páka“.

První podmínkou toho, aby se mohlo účinně pomoci nějakému muži nebo nějaké ženě vysvobodit se z tohoto smutného stavu, je porozumět důvodům a příčinám homosexuálních sklonů. Rád bych všechny terapeuty povzbudil, aby si více osvojili tento proces léčení. Podstatné je dát pacientům naději na uzdravení jejich homosexuality. Jak víra, tak i naděje se zaměřuje na věc, která ještě není vidět, ale brzy přijde. A láska je nejlepším prostředkem k uzdravení každé bolesti. Lidé musí zakusit svou záchranu a osvobození skrze Krista, zjistit, že jsou milováni jako drahé děti Boží a přijati jinými muži a ženami mystického Těla Kristova v lásce. S touto sítí lásky a opory je každá změna možná.

Homosexualita z katolického pohledu

Andreas Laun (ed.)

Matice cyrilometodějská s. r. o., brož., A5, 336 stran, cena 299 Kč

Zasvěcení rodiny Panně Marii

Požehnaná a neposkvrněná Panno, Královno a naše Matko, Útočiště a Potěšení všech ubohých! Hle, klečím před tvým trůnem s celou svou rodinou a tebe si volím za svou Paní, Matku a Přímiluvkyni u Boha. Se všemi svými drahými se zasvěcují navždy tvé službě a prosím tě, Matko Boží, rač nás přijmout do počtu svých služebníků a pod svou ochranu a pomáhej nám v celém životě a zvláště v hodině naší smrti. Ó Matko milosrdenství, ustanovuj tě za Paní a Vládkyni celého svého domu, svých příbuzných, svých zájmů a všech svých záležitostí. Ó, převezmi milostivě na sebe tuto službu a nakládej se vším, jak se ti zlíbí. Žehnej mně i všem členům mé rodiny a nedopusť, aby někdo z nás urazil tvého Syna. Chraň nás v pokušeních, vzdaluj od nás nebezpečí, pečuj o nás v našich potřebách, rač nám v pochybnostech, těš nás v souženích, pomáhej nám v nemocech a zvláště ve smrtelných úzkostech. Nedopusť, aby se ďábel mohl chlubit, že do svých okovů strhl někoho z nás, kteří jsme se tobě zasvětili, ale přiveď nás do nebe, kde ti budeme děkovat a spolu s tebou chválit a milovat svého Vykupitele, Ježíše Krista, po celou věčnost. Amen.

* * *

Papež Klement XII. udělil této modlitbě odpustky 100 dní, plnomocné jednou za měsíc za obvyklých podmínek.

Podle *Enchiridionu odpustků* (MCM, Olomouc 2000), ustanovení 1 „Zasvěcení rodin“ (str. 35), se stanovuje, že zasvěcení rodiny musí být Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu nebo Svaté Rodině,

tedy Ježíši, Marii a Josefovi. Při tom je třeba recitovat právoplatně schválenou modlitbu před obrazem Nejsvětějšího Srdce nebo Svaté rodiny. Při vlastním úkonu zasvěcení (pokud možno za přítomnosti kněze nebo jáhna) se uděluje plnomocný odpustek, ve výroční den zasvěcení částečný odpustek.

Modlitba za muže a ženy, kteří trpí pokušením homosexuality

(Od amerického katolického hnutí „Courage“)

Milý Otče v nebesích, prosíme Tě, smiluj se nad muži a ženami, kteří trpí pokušením homosexuality. Nikdo z nás si toto pokušení sám nevybírá.

Jen s pomocí Tvé milosti mu můžeme čelit.

Odpusť nám, Otče, že nejsme připraveni těmto mužům a ženám pomoci, že jim nedáváme lásku a naději, že neodstraňujeme jejich strach svěřit nám své problémy, že jim dáváme cítit, jako by nebyli milováni, že se nestaráme o patřičné zacházení s nimi a o prevenci.

Otče, Ty je miluješ. Pomoz jim, aby odpustili těm, kteří je zranili. Dej jim odvahu podívat se svým problémům do tváře, hledat pomoc a vydržet – navzdory pokušení. Dej jim pochopit, že pravá svoboda je možná a že Ty je miluješ – navzdory všemu, čeho se dopustili.

Učiň z nich takové muže a ženy, jaké jsi je zamýšlel mít. Prosíme Tě za jejich rodiče, rodiny a společenství, aby ve svém zápasu pocítovali pomoc lidí, kteří vyslovují pravdu s láskou a věří v jejich sílu uzdravit se.

Prosíme za děti, aby zůstaly uchráněny před lží, polopravdami a pokušením, před těmi, kteří je svádějí nebo mohou zneužít. Milý Otče, shlédni se zvláštní něhou na všechny zneužitě děti, vysvobď je od jejich bolestí a zase je uzdrav.

Otče náš...

Skupina modlících se mužů napadena feministkami

Skupina feministek během listopadového protestu napadla a sexuálně obtěžovala skupinu katolických mužů, kteří se modlili růženec, aby tímto nenásilným způsobem ochránili katedrálu v městě San Juan v Argentině před hrozícím vandalismem. Toto napadení bylo zachyceno i na videu, které je dostupné na internetu, jde o drastické záběry.

Ženy, ve většině případů nahé, barevnými spreji stříkaly mužům do tváře a na intimní místa, fixkami jim na tváře kreslily hitlerovský knírek a hákové kříže. Rovněž před nimi předváděly nemravné sexuální akty, přičemž pokřikovaly velmi hrubé urážky růžence...

Podle www.infocatolica.com některé ze žen zpívaly píseň se slovy: „Římskokatolické apoštolské církvi, která nám chce vlézt do postele, říkáme, že chceme být parodií, šlapkami a lesbami. Legální potraty v každé nemocnici!“

Někteří muži po dobu útoku očividně plakali. Ani jeden z nich neodplatil násilí, které bylo na nich páčáno.

I když došlo k protestům před katedrálou, InfoBae uvádí, že „celé město se ráno probudilo s grafiti, která podporovala potraty“.

V katedrále se modlilo společně 700 lidí spolu s biskupem Mons. Alfonsem Delgadem.

Po neúspěšném pokusu vniknout do katedrály ženy zapálily maketu papeže Františka v lidské velikosti. Vykřikovaly přitom: „Kdyby byl papež ženou, potraty by byly legální.“

K útoku došlo v neděli 24. listopadu 2013 během Národního setkání žen, na němž se každoročně sejdou argentinské feministky, které podporují „práva žen“. Policie se údajně pro média vyjádřila, že nemohla zasáhnout, protože „šlo o ženy“.

Místní farář P. Romulo Campora uvedl pro *Diario de Cuyo*, že „spálení podobizny papeže Františka je urážkou nejen pro církev, ale i pro každého Argentinec, poněvadž papež je Argentinec.“

Při chvále mužů, kteří chránili kostel, farář řekl: „San Juan miluje svého Boha, miluje svou víru, miluje svou rodinu.“

Hořekoval nad škodami, které utrpěla katedrála, a uzavřel to slovy, že „pokud si neváží života, nemůžeme očekávat, že si budou vážit budouvy“.

Národní setkání žen se v Argentině uskutečňuje každý rok na jiném místě. Ministerstvo kultury je podporuje jako „společenskou událost“.

Podle argentinské pro-life internetové stránky argentinosalerta.org toto není poprvé, co se feministky účastnily veřejného násilí proti kostelům a katolíkům. Tyto skupiny v minulosti během protestů poškodily i katedrály v Bariloche, Paraná a Posadas.

„Konflikty se ženami prezentují dnešní civilizací, která se nám snaží vnutit svá vlastní pravidla,“ uvádí se na internetových stránkách. „Na jedné straně se snaží vnutit politický program, který určují mezinárodní organizace: kontrola populace, potraty, antikoncepce, homosexualita. Na druhé straně se ženy v pravém slova smyslu stávají barbary.“

Z LifeNews Slovakia přeložil -dd (Redakčně upraveno)

O víře Marie, Matky naší víry – dokončení ze str. 2

ve světle evangelia; a především svoje srdce k milování a rozhodování podle Boží vůle. To všechno se děje působením Ducha Svatého. Nechme se Jím vést! Budme nástroji Boha, aby skrze nás Ježíš jednal ve světě.

Posledním prvkem je *Mariina víra jakožto putování*. Koncil prohlašuje, že se Maria „ubírala cestou víry“ (*Lumen gentium*, 58). Proto nás při putování předchází, provází a podporuje. V jakém smyslu je Mariina víra putováním? V tom, že celý svůj život následovala svého Syna: On je život, On je cesta! Prospívat ve víře, činit pokroky na této duchovní pouti, kterou je víra, neznamena nic jiného než následovat Ježíše, naslouchat jeho slovům a nechat se jimi vést; vidět, jak se chová On a klást svoje kroky do jeho šlépějí, osvojovat si jeho vlastní citění a postoje: pokoru, milosrdenství, blízkost, ale také rozhodně odmítat pokrytectví, dvojakost a idolatrii. Ježíšova cesta je cestou lásky

věrné až do konce, až k oběti života; je to cesta kříže.

Pouť víry vede tedy skrze kříž a Maria to pochopila hned na začátku, když chtěl Herodes zabít Ježíše, jakmile se narodil. Potom se tento kříž stal citelnějším, když byl Ježíš odmítnut. Maria byla stále s Ježíšem, následovala Ježíše uprostřed lidu a slyšela kleветy, nevraživost těch, kteří Pána neměli rádi. A tento kříž nesla! Mariina víra čelila neporozumění a po-

hrdání. Když nadešla Ježíšova „hodina“, čas utrpení, byla Mariina víra plamenkem uprostřed noci. Během sobotní noci Maria bděla. Její malý, ale jasný plamen hořel až do rozbřesku zmrtevýchvstání; a když se k ní doneslo, že hrob je prázdný, v jejím srdci se rozhostila radost víry, křesťanské víry ve smrt a vzkříšení Ježíše Krista. Víra nám totiž stále přináší radost. A Ona je Matkou radosti. Kéž nás učí jít touto cestou radosti a žít tuto radost. Toto je vrcholný bod – tato radost, toto setkání Ježíše a Marie. Zkusme si to představit... Toto je vrcholný bod cesty víry pro Marii a pro celou církev. Jaká je naše víra? Dbáme o její svit jako Maria i v obtížných chvílích temnoty? Pociťuji jsem radost z víry?

Děkujeme ti dnes večer, Matko, za tvoji pokornou víru ženy a znovu se svěřujeme tobě, Matko naší víry.

Přeložil Milan Glaser, Česká sekce Rádia Vatikán

Umění umírání

Několik měsíců před svou smrtí formuloval biskup Klaus Hemmerle (Němec-ko, Čáchy, 1929–1994) následující myšlenky: „Kdo nežije se smrtí, nežije s životem, a kdo nežije s vlastní smrtí, nežije s vlastním životem.“ Co to pro těžce nemocného biskupa znamenalo, vyjádřil ve své modlitbě:

*At' dnes žiji tak, jako by to byl můj poslední den.
At' se dnes modlím tak, jako by to bylo naposledy,
kdy s Tebou na této zemi budu moci mluvit.
At' Tě tolik miluji ve svých bližních,
jako by to mělo být poslední setkání s Tebou
před oním konečným ve smrti.
At' tak trpím, jako by to bylo naposledy,
kdy tímto utrpením mohu přijít k Tobě,
a jako by mělo být mostem k Tobě.
At' mluvím tak, jako by to mělo být mé poslední slovo,
a jednám tak, jako by to měl být
můj poslední možný dárek pro Tebe.*

Tím, že svůj konec neodsouvám pryč, neuzavírám se před ním, mohu žít mnohem intenzivněji, radikálněji, žít do hloubky. Potom je to celý život, protože je to život se smrtí.

Druhá Hemmerleho myšlenka, která nás uvádí do umění umírání, navazuje na příběh o sv. Aloisovi. Během hry se někdo svatého hošika zeptal, co by dělal, kdyby věděl, že má během příští hodiny zemřít. On zcela spontánně odpověděl: „Hrál bych si dál!“ To je opravdová odevzdanost, která je nesena velkou dětskou důvěrou: V každém okamžiku stojí můj život před Bohem. Bůh se zároveň dívá ok-

nem okamžiku do mého života a já jsem „Boží okamžik“.

Protiřecí si tyto dva postoje, „odevzdanost“ a „rozhodnost“? Ne, neboť pokud vím, že jsem Bohem milován, potom bude můj život až do poslední hodiny přesvědčen o nekonečnosti této lásky a zároveň bude v odevzdanosti poznávat prozatímnost našeho bytí zde na zemi.

V tomto očekávání žijeme již nyní, a když zemřeme, jsme Bohem očekáváni, a jistě i lidmi, kteří nás v této víře na věčnost predešli.

Z www.noen.at přeložil -tk-

Ó, jaké něžné přání po čistotě vložil Otec do nitra každé lidské duše!

Jak velmi se v tom zjevuje podivuhodně čistá a svatá láska. Jen kdo jí naslouchá a na ni se dívá a snažně ji hledá, může se dotknout její velké něžnosti.

Ano, tato Otcovým srdcem vroucně chráněná něžnost je sladkým tajemstvím Trojjediné Lásky. V její čistotě je dokonalá harmonie, nedotknuté svaté bytí, nekonečná, dokonalá odevzdanost, proniknutá něžným třípytem ušlechtilé cudnosti.

Ó, kdybyste mohli porozumět královské podstatě cudnosti v jejím čistém, svatém, tak podivuhodně uctívém způsobu, která má být obsažena ve všem!

Ano, všechny ctnosti lásky se zrcadlí v jedné jediné jako jeden celek.

A tak se dají porozumět jenom z povahy, z tajemné, podivuhodné podstaty Trojjediné Lásky.

Sestra Františka Marie od Ukřižované Lásky

Modlitba k Panně Marii za dobrou smrt

Ó Maria,
sladké útočiště bídnych hříšníků,
až bude muset má duše
odejít z tohoto světa,
pro bolest, kterou jsi zakoušela
při smrti svého Syna na kříži,
pomoz mi, má nejsladší Matko,
v tu chvíli svou milostí!

Vzdal ode mne pekelné nepřátele
a přijď si pak pro moji duši
a uveď ji k věčnému Soudci!

Neopouštěj mě, moje Královno!

Po Ježíši musíš být mou posilou
v tom hrozném okamžiku.

Pros svého Syna,
aby mi popřál pro svou dobrotu
zemřít při objímání tvých nohou
a vydechnout duši
do jeho svatých ran se slovy:
Ježíši a Maria,
vám daruji své srdce i svou duši.

Amen.

(Z knihy Sv. Alfons Maria de Liguori:
Vznešení Panny Marie, I. díl.
MCM, Olomouc 2009.)

Pondělí 20. 1. 2014: 6:05 Vatican magazine (751. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Skryté poklady: Vladimír **7:05** V pohorách po horách – Krúpova hoľa **7:15** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **7:25** Přijeme si... **7:40** Naše Prémontér **8:45** Před branami křesťanského království **9:20** O dvou pochodech **9:30** Harfa Noemova **10:00** Nedělní čtení: 2. neděle v mezidobí **10:30** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **11:00** NOEkreace (210. díl) **11:10** Noeland (49. díl) **11:40** Sedmihlásky (44. díl): U suseda nova stojňa **11:45** Bible pro nejmenší: Josefovi bratři **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Pavel Helebrant – Z drva i krvi **14:15** Vatican magazine (751. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:45** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy **15:15** Noční univerzita: P. Rastislav Kršák SVD – Papua-Nová Guinea (2. část) **16:35** CHKO České středohoří: Milešovka – Velemín a okolí **16:55** V souvislostech (37. díl) **17:20** Kde se dělá dobro **17:40** Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje **18:00** Salesiánský magazín [P] **18:15** Gospelový sborník **18:25** Sedmihlásky (44. díl): U suseda nova stojňa **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš [P] **18:40** Hľadanie: Andrea Tóthová [P] **19:10** Ars Vaticana (9. díl) **19:25** Přijeme si... **19:40** Zprávy z Věčného města: 20. 1. 2014 [P] **20:00** Klapka s ... (75. díl) [P] **21:05** Na koberečku **21:15** Terra Santa News: 15. 1. 2014 **21:40** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Restituce trochu jinak **22:30** NOEkreace (210. díl) **22:40** Vatican magazine (751. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:15** Kulatý stůl: Rok povolání.

Úterý 21. 1. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 20. 1. 2014 **6:15** Ohlédnutí za Festivalem dobrých zpráv 2013 **7:50** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **8:00** Cesta k andělům (53. díl): Jiří Bonaventura Štívar **8:50** Budu pomáhat: Okamžik **9:00** Lidé na cestě **9:15** Hudební magazín Mezi pražci **10:00** Vatican magazine (751. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: Kateřina Lachmanová – Restituce trochu jinak **11:25** Letohrad – muzeum řemesel **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš **11:50** Sedmihlásky (44. díl): U suseda nova stojňa **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Platinové písničky (10. díl): Dechovka **12:45** Ars Vaticana (9. díl) **12:55** Zprávy z Věčného města: 20. 1. 2014 **13:10** Misie naživo – Lékaři bez hranic **14:10** Pramen v poušti **14:25** Kulatý stůl: Rok povolání **16:00** Přijeme si... **16:15** Cesta do turecké země (2. díl) **16:35** Je kámen a pýr zde od věků... [P] **16:45** V pohorách po horách – Krúpova hoľa **16:55** Prešiel som hranicu **17:50** Volání: Etiopie **18:00** Noeland (49. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš – podivný oheň [P] **18:35** Sedmihlásky (44. díl): U suseda nova stojňa **18:40** Dávní hrdinové: Zrádná křižovatka **19:05** NOEkreace (210. díl) **19:15** Šovaneček **19:40** Zpravodajské Noeviny (548. díl): 21. 1. 2014 [P] **20:00** Prorok léčitel: Solanus Casey **21:05** Zprávy z Věčného města: 20. 1. 2014 **21:15** Sestra Sára **21:40** Zpravodajské Noeviny (548. díl): 21. 1. 2014 **22:00** P. S. **22:10** Cvrlikání (24. díl) **23:15** Terra Santa News: 15. 1. 2014 **23:40** Přijeme si... **0:00** Večer chval (33. díl).

Středa 22. 1. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny (548. díl): 21. 1. 2014 **6:20** Noční univerzita: P. Rastislav Kršák SVD – Papua-Nová Guinea (2. část) **7:35** NOEkreace (210. díl) **7:45** Pro víta mundi (82. díl): Mgr. Mojmir Kovář **8:30** Ars Vaticana (9. díl) **8:40** Na pořadu rodina – Povolání dětí **9:45** Zprávy z Věčného města: 20. 1. 2014 **10:00** Generální audience [L] **11:30** Zprávy z Věčného města: 20. 1. 2014 **11:40** Salesiánský magazín **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Klapka s ... (75. díl) **13:50** Na koberečku **14:00** Outdoor Films s Josefem Lukášem **15:30** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **15:40** Zpravodajské

Noeviny (548. díl): 21. 1. 2014 **16:00** Cvrlikání (24. díl) **17:05** Můj Bůh a Walter: Zpověď [P] **17:20** Skryté poklady: Vladimír **17:55** Vatican magazine (751. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:25** Sedmihlásky (44. díl): U suseda nova stojňa **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš – podivný oheň [P] **18:35** Bible pro nejmenší: Mojžiš před faraonem **18:40** Hudební magazín Mezi pražci **19:20** Terra Santa News: 22. 1. 2014 [P] **19:40** Přijeme si... [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** BET LECHEM – vnitřní domov (8. díl): Jana Radojčičová **21:20** Noční univerzita: P. Petr Karas – Hledání ztracených [P] **22:35** Mikroregion Východní Slovácko: Mikroregion se představuje **22:50** NOEkreace (210. díl) **23:00** Generální audience papeže [P] **23:30** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy **0:00** Ohlédnutí za Festivalem dobrých zpráv 2013.

Čtvrtek 23. 1. 2014: 6:05 Hľadanie: Andrea Tóthová **6:35** BET LECHEM – vnitřní domov (8. díl): Jana Radojčič **6:50** Cesta do turecké země (2. díl) **7:10** Platinové písničky (10. díl): Dechovka **7:45** Terra Santa News: 22. 1. 2014 **8:05** Šovaneček **8:30** Cvrlikání (24. díl) **9:35** Plavební stupeň Přelouč **9:50** Přijeme si... [P] **10:05** Kulatý stůl: Rok povolání **11:40** Sedmihlásky (44. díl): U suseda nova stojňa **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš – podivný oheň **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Ohlédnutí za Festivalem dobrých zpráv 2013 **13:45** Generální audience papeže **14:15** Harfa Noemova **14:40** Pro víta mundi (82. díl): Mgr. Mojmir Kovář **15:20** Před branami křesťanského království **16:00** Zpravodajské Noeviny (548. díl): 21. 1. 2014 **16:15** Kultura života – Bioetika: Potrat dnes **16:45** V pohorách po horách – Krúpova hoľa **16:55** Sestra Tereza Valsé Pantellini – místa a vzpomínky **17:25** Budu pomáhat: Pobytové rehabilitační a rekvalifikační středisko pro nevidomé Dědina, o.p.s. **17:35** Ars Vaticana (10. díl) [P] **17:45** NOEkreace (210. díl) **18:00** Dávní hrdinové: Zrádná křižovatka **18:25** Sedmihlásky (44. díl): U suseda nova stojňa **18:30** Bible pro nejmenší: Mojžiš před faraonem [P] **18:40** Cesta k andělům (53. díl): Jiří Bonaventura Štívar **19:35** Zpravodajské Noeviny (549. díl): 23. 1. 2014 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (87. díl) [L] **21:25** Putování po evropských kláštřech: Klášter karmelitek ve Weelde, Belgie **22:00** P. S. **22:10** Přijeme si... **22:25** Vatican magazine (751. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:55** Hudební magazín Mezi pražci **23:40** O dvou pochodech **23:50** Lidé na cestě **0:05** Zpravodajské Noeviny (549. díl): 23. 1. 2014 **0:20** Můj Bůh a Walter: Zpověď **0:35** Ragazzi di strada – Děti ulice.

Pátek 24. 1. 2014: 6:05 Zpravodajské Noeviny (549. díl): 23. 1. 2014 **6:20** NOEkreace (210. díl) **6:30** Kde se dělá dobro **6:50** Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži **7:00** Dům nejen ze skla (2. díl) **8:00** Krasohled (1. díl) **8:30** Gavran **8:45** Noční univerzita: P. Petr Karas – Hledání ztracených **10:00** Na koberečku **10:10** Klapka s ... (75. díl) **11:15** Příběhy odvahy a víry: Doktor Haass (9. díl): Svatý lékař z Moskvy **11:40** Sedmihlásky (44. díl): U suseda nova stojňa **11:45** Bible pro nejmenší: Mojžiš před faraonem **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Ars Vaticana (10. díl) **12:55** BET LECHEM – vnitřní domov (8. díl): Jana Radojčičová **13:10** Přijeme si... **13:30** Pavel Helebrant – Z drva i krvi **14:50** Tajemství mokrého ticha **15:25** Hľadanie: Andrea Tóthová **16:00** Zpravodajské Noeviny (549. díl): 23. 1. 2014 **16:15** Je kámen a pýr zde od věků... **16:25** Šovaneček **16:50** Prorok léčitel: Solanus Casey **17:50** Bradi Barthová **18:00** Noeland (49. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Voda se rozestoupila [P] **18:40** Sedmihlásky (44. díl): U suseda nova stojňa **18:45** Můj Bůh a Walter: Zpověď **19:00** Putování po evropských kláštřech: Klášter karmeli-

tek ve Weelde, Belgie **19:30** Mikroregion Východní Slovácko: Bánov **19:40** Zprávy z Věčného města: 24. 1. 2014 [P] **20:00** Kulatý stůl: Otazníky sociálních služeb [L] **21:40** Salesiánský magazín **22:00** Nedělní čtení: 3. neděle v mezidobí [P] **22:30** Přijeme si... **22:45** Cesta k andělům (53. díl): Jiří Bonaventura Štívar **23:35** Kultura života – Bioetika: Potrat dnes **0:10** Andělka **0:45** V pohorách po horách – Krúpova hoľa **0:55** Krajané z Gerniku **1:30** Poslech Radia Proglas.

Sobota 25. 1. 2014: 6:05 Zprávy z Věčného města: 24. 1. 2014 **6:15** Mikroregion Východní Slovácko: Bánov **6:25** Kultura života – Bioetika: Potrat dnes **6:55** BET LECHEM – vnitřní domov (8. díl): Jana Radojčič **7:10** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **7:20** Hrdinové víry (8. díl): Oto Mádr **8:25** Sedmihlásky (44. díl): U suseda nova stojňa **8:30** Noeland (49. díl) **9:00** Dávní hrdinové: Zrádná křižovatka **9:30** Salesiánský magazín **9:45** Můj Bůh a Walter: Zpověď **10:00** Worship Festival s Martinem Smithem v rámci GGDFF Worship Tour 2013 **11:00** Skryté poklady: Vladimír **11:35** Kde se dělá dobro **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** P. S. [P] **12:20** Zpravodajské Noeviny: 23. 1. 2014 **12:35** Nedělní čtení: 3. neděle v mezidobí **13:05** Přijeme si... **22. 1. 2014** **13:20** Cesta do turecké země (2. díl) **13:45** U NÁS aneb o cimbálu o lidové kultuře (87. díl) **15:05** Zprávy z Věčného města: 24. 1. 2014 **15:15** Farní charita Starý Knín a nové formy péče o malé děti **15:25** Platinové písničky (10. díl): Dechovka **16:00** Mikroregion Východní Slovácko: Bánov **16:10** Terra Santa News: 22. 1. 2014 **16:30** NOEkreace (210. díl) **16:40** Lidé na cestě **17:00** Příběhy odvahy a víry: Návrat (10. díl): Španělské děti v SSSR **17:30** Nešpory na zakončení Týdne modliteb za jednotu křesťanů. [L] **18:40** Prorok léčitel: Solanus Casey **19:40** V souvislostech (38. díl) [P] **20:00** Outdoor Films se Sašou Ryvolovou – Cestovat může každý a na věku nezáleží [P] **21:30** Zachraňme kostely (3. díl): Kaple Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově [P] **21:50** V pohorách po horách – Smrk [P] **22:05** P. S. **22:15** P. Rastislav Kršák SVD – Papua-Nová Guinea (2. část) **23:30** Budu pomáhat: Pobytové rehabilitační a rekvalifikační středisko pro nevidomé Dědina, o.p.s. **23:45** Pavel Helebrant – Z drva i krvi **1:05** Poslech Radia Proglas.

Neděle 26. 1. 2014: 6:15 Skryté poklady: Vladimír **6:45** Ars Vaticana (10. díl) **7:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (87. díl) **8:20** Je kámen a pýr zde od věků... **8:35** Šovaneček **9:00** Hľadanie: Andrea Tóthová **9:35** Cesta do turecké země (2. díl) **10:00** Odkaz vysočanských předků **10:10** Zprávy z Věčného města: 24. 1. 2014 **10:30** Mše svatá z kostela sv. Václava se společností Likvidace lepry [L] **11:45** Na koberečku **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (38. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:35** Platinové písničky (11. díl): Dechovka **14:05** Outdoor Films se Sašou Ryvolovou – Cestovat může každý a na věku nezáleží **15:40** Noční univerzita: P. Petr Karas – Hledání ztracených **16:55** Sedmihlásky – Naš kohout navečír [P] **17:00** Cirkus Noeland (8. díl) [P] **17:30** Dávní hrdinové: Na konci světa **18:00** Můj Bůh a Walter: Zpověď **18:15** Zprávy z Věčného města: 24. 1. 2014 **18:25** NOEkreace (211. díl) [P] **18:35** BET LECHEM – vnitřní domov (8. díl): Jana Radojčičová **19:00** Zachraňme kostely (3. díl): Kaple Nalezení sv. Kříže a kaple sv. Anny v Pelhřimově **19:20** Ars Vaticana (10. díl) **19:35** Přijeme si... [P] **20:00** Vatican magazine (753. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Podzimní festival duchovní hudby 2013: A. Dvořák – Requiem **22:10** V souvislostech (38. díl) **22:30** Prorok léčitel: Solanus Casey **23:30** Nedělní čtení: 3. neděle v mezidobí **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:15** Jak potkávat svět.

FATYM Vranov nad Dyjí a FATYM Přímětice srdečně zvou na faru do Prosiměřic NA DUCHOVNÍ OBNOVU EXERCICIČNÍHO TYPU

Motto: Najdi tři dny pro ztišení, poznáš, že to ztráta není!

6. - 9. 2. pro solunáky - vede P. Marek Dunda
Téma: Radostně s Kristem.

13. - 16. 2. pro muže - vede jáhen Ladislav Kinc
Téma: Radost evangelia.

20. - 23. 2. pro ženy - vede jáhen Ladislav Kinc
Téma: Radost evangelia.

6. - 9. 3. pro marianky malé - vede P. Marek Dunda
Téma: S Marií k Ježíši.

13. - 16. 3. pro marianky starší - vede P. Marek Dunda
Téma: A nezapomeň...

20. - 23. 3. pro maminky marianek a solunáků - vede P. Marek Dunda. Téma: Věřím každý den.

3. - 6. 4. pro ženy - vede P. Milan Plíšek
Téma: Hovory o víře 4.

Začíná se vždy ve čtvrtek v 18.00 hod. a zakončení je v neděli ve 14.00 hod. S sebou: spací pytel nebo deku, Bibli, poznámkový blok a potraviny do společné kuchyně. Cena: 300 Kč (vzhledem k reálným nákladům budeme vděční i za případné dary navíc). Pokud na některý z turnusů nebude 10 dní před začátkem přihlášeno alespoň 10 účastníků, bude turnus zrušen. **Přihlášky** na faře ve Vranově n. D., Náměstí 20, e-mail: marek@fatym.com, telefon 515 296 384.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na volně koncipovaný **cyklus duchovních obnov PANE, NAUČ NÁS MODLIT SE**, který má přímou souvislost s vyhlášeným Rokem rodiny. Duchovní obnova na téma **Je-li Bůh s námi, kdo proti nám?** se uskuteční **ve dnech 8.-9. února 2014**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 3. února 2014** na e-mail: info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti! Abyste mohly býtými apoštolky a abyste mohly pomoci všem těm, kteří jsou ve tmě, aby poznali světlo lásky mého Syna, musíte mít čistou a pokornou srdce. Nemůžete pomoci, aby se můj Syn narodil a kraloval v srdcích těch, kteří Ho neznají, když není Králem ve vašem srdci. Já jsem s vámi. Kráčím s vámi jako Matka. Klepu na vaše srdce. Ta se nemohou otevřít, protože nejsou pokorná. Modlím se, ale modlete se i vy, děti moje milované, abyste mohly mému Synu otevřít čistou a pokornou srdce a přijmout dary, které vám slíbil. Tak budete vedeny láskou a silou mého Syna. Tak budeteými apoštolky, kteří všude kolem sebe šíří plody Boží lásky. Z vás a skrze vás bude působit můj Syn, protože budete JEDNO. Po tom touží moje mateřské Srdce, po jednotě všech mých dětí skrze mého Syna. S velikou láskou žehnám a modlím se za vyvolené svého Syna, za vaše pastýře. Děkuji vám.“

Međugorje 2. ledna 2013

Liturgická čtení

Neděle 19. 1. - 2. neděle v mezidobí
1. čt.: Iz 49,3,5-6
Ž 40(39),2+4ab.7-8a.8b-9.10
Odp.: srov. 8a+9a (Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.)
2. čt.: 1 Kor 1,1-3
Ev.: Jan 1,29-34
Slovo na den: *To je ten, který má větší důstojnost.*

nebo votivní mše za jednotu křesťanů:
1. čt.: Dt 30,1-4
Jer 31,10.11-12ab.13cd+14b
Odp.: srov. 10c (Pane, shromáždí svůj rozptýlený lid! Nebo: Aleluja.)
2. čt.: 1 Kor 1,10-13
Ev.: Mt 18,19-22
(nebo jiná čtení z Lek. VI/1)
Slovo na den: *Jestliže se shodnou.*

Pondělí 20. 1. - nez. pam. sv. Fabiána nebo sv. Šebestiána
1. čt.: 1 Sam 15,16-23
Ž 50(49),8-9.16bc-17.21+23
Odp.: 23b (Kdo žije správně, tomu ukáží Boží spásu.)
Ev.: Mk 2,18-22
Slovo na den: *Hosté na svatbě.*

Úterý 21. 1. - památka sv. Anežky Římské
1. čt.: 1 Sam 16,1-13
Ž 89(88),20.21-22.27-28
Odp.: 21a (Nalezl jsem Davida, svého služebníka.)
Ev.: Mk 2,23-28
Slovo na den: *Pro člověka.*

Středa 22. 1. - nez. pam. sv. Vincence Pallottina
1. čt.: 1 Sam 17,32-33.37.40-51
Ž 144(143),1.2.9-10
Odp.: 1a (Veleben bud' Hospodin, má skála.)
Ev.: Mk 3,1-6
Slovo na den: *Pojď doprostřed!*

Čtvrtek 23. 1. - ferie
1. čt.: 1 Sam 18,6-9; 19,1-7
Ž 56(55),2-3.9-10.11-12.13
Odp.: 5bc (V Boha důvěřuji, nebudu se bát.)
Ev.: Mk 3,7-12
Slovo na den: *Abyste ho mohli dotknout.*

Pátek 24. 1. - památka sv. Františka Saleského
1. čt.: 1 Sam 24,3-21
Ž 57(56),2.3-4.6+11
Odp.: 2a (Smiluj se nade mnou, Bože, smiluj se!)
Ev.: Mk 3,13-19
Slovo na den: *Vyhánět zlé duchy.*

Sobota 25. 1. - svátek Obrácení sv. Pavla
1. čt.: Sk 22,3-16 nebo Sk 9,1-22
Ž 117(116),1.2
Odp.: Mk 16,15 (Jděte do celého světa a hlásejte evangelium. Nebo: Aleluja.)
Ev.: Mk 16,15-18
Slovo na den: *Brát hady do ruky.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

18. - 25. LEDNA 2014

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 19. 1.		PO 20. 1.		ÚT 21. 1.		ST 22. 1.		ČT 23. 1.		PÁ 24. 1.		SO 25. 1.	
Antifona	919	1029	934	1045	1708	1924	964	1077	980	1096	1734	1953	1286	1426
Žalm	784	883	783	881	786	884	784	883	784	883	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	920	1029	935	1045	1709	1926	964	1078	981	1096	1734	1953	1286	1426
Antifony	920	1030	935	1046	1283	1423	965	1079	981	1097	998	1115	1286	1427
Žalmy	921	1030	936	1046	813	914	965	1079	981	1097	998	1115	813	914
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	1283	1423	969	1083	985	1101	1735	1954	1287	1427
Antifona k Zach. kantiku	688	777	939	1050	1283	1423	969	1083	985	1101	1735	1954	1287	1427
Prosby	924	1034	939	1050	1711	1927	969	1084	985	1101	1724	1943	1675	1894
Závěrečná modlitba	689	778	1282	1422	1283	1423	1285	1425	986	1102	1285	1425	1287	1428
Modlitba během dne:														
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	792	890
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1287	1428
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1288	1428
Závěrečná modlitba	689	778	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1287	1428
Nešpory:														
SO 18. 1.														
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	1714	1932	975	1090	991	1108	1736	1955
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	1284	1424	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	1715	1932	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	1284	1424	979	1094	995	1112	1737	1956
Ant. ke kant. P. M.	688	777	689	778	948	1060	1284	1424	979	1094	995	1112	1737	1956
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	1718	1936	979	1095	995	1112	1731	1950
Záv. modlitba	689	778	689	778	1282	1422	1283	1423	1285	1425	996	1113	1285	1425
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

SNADNÉ DOPROVODY PÍSNÍ Z KANCIONÁLU

Jiří Plhoň

V tomto vydání jsou do jediného svazku spojené původně dvě samostatné publikace Snadné doprovody písní z kancionálu (Gloria, 2000) a Snadné doprovody... Dodatek pro olomouckou a ostravsko-opavskou diecézi (Gloria, 2001). Dále tato publikace obsahuje i písně z dalších pramenů: Dodatek kancionálu pro královéhradeckou diecézi (Katolický týdeník, 2004); Písně k Boží chvále (Olomoucké arcibiskupství v MCM, 2010); Společný zpěvník (Plzeňské biskupství v KNA, 2004); Malý zpěvníček zapomenutých radostí (Brno, 1999).

Jiří Brauner - Kartuziánské vydavatelství a nakladatelství • 2., opravené, integrované a doplněné vydání • Váz., A4, 304 stran, 390 Kč

KATEŘINA Z JANOVA (1447-1510) • ŽIVOTOPIS A DUCHOVNÍ PODOBA JEJÍHO DÍLA

*Lilí Sertorius • Z němčiny a italštiny přeložil Josef Koláček
Odpovědný redaktor Michal Altrichter*

Život svatě Kateřiny, důvěrně obeznámené s podstatou očistce, je neobyčejně prostý. Paradoxně, ačkoli patřila do společenské vrstvy s celosvětovými styky, nikdy neopustila uličky Janova. Rozpětí však nabyt její vnitřně bohatý život, do něhož přijala „paprsek lásky“, „zbraň Boha“, jenž v mystickém dramatu probodává srdce. Její famózní texty o očistci jsou plné naděje a boží všechna ustálená klíše o takzvané „barokní zbožnosti“. Namísto to-

ho vyjadřují nezměrnou touhu duše po Boží blízkosti: intenzivnější totiž než nesnadné očišťování je rostoucí žízeň po Bohu. Svátek slaví 15. září. Je patronkou lidí s trudomyslností a vágností života.

*Refugium Velehrad-Roma s.r.o.
Brož., 130x205 mm, 212 stran, 180 Kč*

**JSEM V DLANI BOŽÍ • DOPISY Z VĚZENÍ
Matka M. Vojtěcha Hasmandová SCB • Sestavila S. M. Remigie Češíková SCB**

Po likvidaci mužských řádů a kongregací v roce 1950, bylo v církvi jasné, že budou postíženy i řeholní sestry. Proti sestram, hlavně představeným, se konala celá řada zinscenovaných procesů. Mnoho sester pak bylo odsouzeno na dlouhé roky vězení. Mezi těmito sestrami byla uvězněna i boromejka Vojtěcha Antonie Hasmandová. V monstrprocesu byla odsouzena na 8 let komunistického vězení. Z tohoto místa napsala mnoho dopisů, které tvoří obsah knihy.

Cesta - Iva Pospíšilová • Brož., 140x200 mm, 248 stran, 190 Kč

MILUJTE SE A MNOŽTE SE

David Floryk

Autor se ve stručnosti, otevřeně a pravdivě zamýšlí především nad vztahem a souvislostmi dvou aspektů sexuálního života - sex jako milování se a sex jako množení se. Nechává promlouvat spíše jiné autory, mnohdy zcela bez dalšího komentáře, aby se čtenář sám zamýšlel nad dalším kontextem a souvislostmi.

*České studny
Brož., 127x170 mm, 64 stran, 70 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci. Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Vteček, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že šéfredaktor a redaktor jsou v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky@maticecm.cz); e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjevních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanova, Medzugasorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.